

KULDĪGAS VĒSTULES

2025 · 24

“Un tad es satiku muižu...”

Kuldīgas vecpilsētā netrūkst tādu namu kā
Kuldes muiža, kuru saimnieki ar visu sirdi un spēkiem
rūpējas par to, lai saglabātu vērtīgo un skaisto.

IZDEVNIECĪBA "KURZEMES VĀRDS"
9 772256 005009 07
Cena € 3,99
ISSN 2256-005X

Iemīļejies laukos

ILZE ŠKIETNIECE

Uzņēmējs **EDUARDS OSTROBRODS** līdz šim plašāku atpazīstamību ieguvis ar aukstumizturīgu valriekstu audzēšanu Rendas pagastā. Tagad viņš sācis piedāvāt rožu stādus, kas dārzkopju aprindās izsauca plašu rezonansi. Saimniecībā dzīvo arī laimīgās vistas, kas klausās klasisko mūziku un dēj olas smalkiem Rīgas restorāniem.

Pe
M
la

“Rožu so
ir plašs u
gada ma
uzņēmēj
Ostrobro

LAI SIEVAS NEGARLAIKOJAS

Eduards ir dzimis Sanktpēterburgā, piecus gadus dzīvojis Ķīnā, bet viņa ģimene nāk no Izraēlas. Mēs sarunājamies galvenokārt angļu valodā, taču pa brīdim iespraucas arī pa kādam vārdam krieviski un latviski. Valodu apguve viņam padodas, vēl prot ķīniešu valodu un ivritu, kas ir Izraēlas valsts valoda.

Uz Latviju Eduards pārcēlās pirms diviem gadiem, kad traģiski bojā gāja tēvs un vajadzēja izlemt, ko iesākt ar plašo saimniecību. Boriss Ostrobrods īpašumu Rendā pie Usmas ezera iegādājās 2018. gadā. Sākumā pavisam mazu gabaliņu vasarnīcai pie ezera meža ielokā, bet tagad ģimenei te pieder ap simt hektāriem zemes. "Ik pa laikam kāds kaimiņš nāca un piedāvāja nopirkt viņa zemi," Eduards stāsta, kā notikusi paplašināšanās.

Pelnīju lielu naudu, bet nebiju laimīgs. Mans sapnis bija nodarboties ar auksaimniecību.

Lielāko daļu sedz meži un ūdeņi. Platības pie Usmas ezera ietilpst Moricsalas dabas rezervātā, tāpēc saimnieciskā darbība ir ierobežota. Aktīvi drīkst izmantot tikai ap 20 hektāru. Boriss perspektīvu saskatīja valriekstu audzēšanā. Kad izstaigājam teritoriju, Eduards parāda vienu no pirmajiem tēva stādītajiem šīs sugas kokiem. Tas ir jau liels un ražo. Šogad gan riekstu būšot mazāk nekā parasti, jo ziedi nosala. Vairākos laukos, kopumā 10 hektāros, aug jaunie kociņi. Ostrobrodu izveidotā audzētava "Walnut.lv" piedāvā arī stādus.

Taču valriekstu stādu iegāde vairāk interesē vīriešus. Pamanījis, ka viņiem līdzī uz audzētavu atbraukušās sievas garlaikojas, Eduards saprata, ka nepieciešams rast piedāvājumu arī viņām. Tādējādi ienākumus varētu dubultot. Apmeklēdams lauksaimniecības izstādi Moldovā, vēroja, kas cilvēkus visvairāk interesē. Pie lielākās daļas stendu stāvēja tikai dažī apmeklētāji, bet rožu audzētājus ieskāva gara rinda.

ROZES SIEVIEŠU VĀRDOS

Tagad jau otro gadu Ostrobrods audzētavā piedāvā iegādāties arī rožu stādus. Šim virzienam izveidojis atsevišķu zīmolu – "Usmas rozes". Stādus iegādājās Moldovā, tie

ir hibrīdi, kam uzņēmējs dod sieviešu vārdus. Izdomājis, ka tā varētu piesaistīt vairāk pircēju. "Tas ir mārketingš," Eduards neslēpj. Kura Ilze vai Dace gan negribētu savā dārzā rozi, kam dots viņas vārds?

Lai izvēlētos sieviešu vārdus, kuros nosaukt hibrīdus, Eduards aicināja talkā mākslīgo intelektu "ChatGPT". Vispirms lūdza atrast populārākos vārdus Latvijā, tad loku sašaurināja, aicinot nosaukt populārākos sievietēm vecumā no 25 līdz 50 gadiem. Tieši tā ir "Usmas rožu" galvenā mērķauditorija. Tālāk atlasīja vārdus, kas kalendārā ierakstīti pavasara mēnešos, lai stāds varētu kalpot arī par interesantu dāvanu. Nosaukumus hibrīdiem piešķīra, vienkārši paskatoties uz ziedu un izlemjot – tā varētu būt Anita, tā Inese, bet tā Ērika.

Ar šādu pieeju gan nav mierā profesionālie rožu audzētāji. Sociālajos tīklos par to sacēlās milzīga vētra. Uzņēmēju apsūdzēja pat krāpniecībā, jo viņš mainot šķirņu nosaukumus. "Bet es nevienu nekrāpju!" Eduards uzsver, ka nekad nav slēpis – hibrīdiem dotie vārdi nav šķirņu nosaukumi. Par to viņš brīdina arī jau pirmajā e-pasta vēstulē, kad uzrunāju intervijai. "Krāpniecība būtu tad, ja es paņemtu naudu un neiedotu precī, bet tā nav! Stādus visi saņem." Par šumēšanos daudz nebēdā. Radītais troksnis kalpo par reklāmu, jo citi ieinteresējas, kas tas par puiši, kurš iedomāties darīt ko tādu.

Stādus no Moldovas atved jau rudenī un iedēsta pagaidu augšanas vietā, lai pārcieš ziemu, kļūst dzīvotspējīgas Latvijas apstākļos. Pavasarī tos, tāpat kā valriekstus, pārdod gan uz vietas saimniecībā, gan internetveikalā. Klientus prece sasniedz ar kurjera starpniecību. Lai nekur tālu nebūtu jābrauc, pie Ostrobroda īpašuma vārtiem iekārtots tāds kā privātais pakomāts, kurā katram pakalpojumu sniedzējam atvēlēta sava vieta. Aktīvākā pārdošanas sezona sākas martā un beidzas jūnija vidū.

Pirmajā gadā Eduards no Moldovas uz Rendu atveda tūkstoš rožu stādu, visus ātri pārdeva. Tas lika secināt, ka biznesu vērts attīstīt. Šogad piedāvā jau 45 vārdos nosauktas rozes. Sortimentu katru sezonu mainās. "Tas ir līdzīgi kā ar apģērbu veikalā – nākamajā gadā vairs negribēsi pirkt tādas pašas šortus, kādi tev jau ir," Eduards saka.

Šāds salīdzinājums nav nejaušs. Pirms pandēmijas Ostrobrodu ģimene nodarbojās ar apģērbu tirdzniecību, Borisam piederēja 90. gados dibinātā kompānija "Sela".

sortiments
šīs un gadu no
mainās," stāsta
mējs Eduards
brods.

AIZRAUTĪBA

“Salas” veikali atradās Krievijā, Kazahstānā, Ukrainā, Moldovā, Baltkrievijā un Kirgizstānā. Eduards bija kompānijas viceprezidents. Dzīvoja lielpilsētās, strādāja biroja darbu, bieži lidoja uz ārzemēm, apmeklēja ražotnes. “Pelniņu lielu naudu, bet nebiju laimīgs. Mans sapnis bija nodarboties ar lauksaimniecību.”

2019. gadā Ostrobrodi kompāniju pārdeva. “Jutu, ka ir pienācis laiks,” saka Eduards. Vēlāk izrādījās, ka šī sajūta nāca tieši laikā, jo drīz sekoja Covid-19 pandēmija un Krievijas pilna mēroga iebrukums Ukrainā. Daudzi uzņēmēji tādēļ bija spiesti pārtraukt savu biznesu. Savā iekšējā balsī viņš ieklausās gana bieži. Vēl jūnijā aizraucis uz Izraēlu. Latvijā atgriezās divas dienas, pirms sākās karš ar Irānu.

VISTAS TIEŠSAISTĒ

Turpinot attīstīt rožu biznesu, Eduards šogad ieviesis jaunu pakalpojumu. Rožu dobe, kurā aug 700 stādu, ziedēšanas laikā kļūs par pašapkalpošanās veikalu. Katrs, kas gribēs kādu puķi, varēs atbraukt, pats izvēlēties un pats arī nogriezt. Cena par ziedu būs eiro gabalā. Naudu vajadzēs atstāt speciāla kastītē. Skeptiķi gan sakot – nekas neizdosies, jo daudzi vienkārši paņems rozes un nemaksās. Uzņēmējs cer, ka viņi kļūdās. “Es ticu cilvēkiem.”

Paralēli valriekstu un rožu audzēšanai Eduards nodarbojas ar putnkopību un klientiem piedāvā laimīgo vistu olas. “Sāku to savam priekam, bet tagad tas kļuvis par biznesu,” viņš stāsta. Kūti skan klasiskā mūzika. Dējējvistas neatrodas sprostos, bet brīvi pastaigājas. Ja vēlas, var uzturēties aplokā zem klajas debess. Tām tiek nezāles, ko darbinieces izravē no rožu dobēm. Kopā ar vistām dzīvo arī gaili un cāļēni.

Patlaban saimniecībā ir 70 vistas, ik dienu iegūst 40–50 olu. Tās ir dažādās nokrāsās. Šārite ar 10 olām atkarībā no iepakojuma veida maksā sešus līdz 10 eiro. Produkcija, ko izplata ar zīmolu “EdOlas.lv”, nonāk ekoveikalos un ēdināšanas vietās Rīgā, piemēram, restorānā “Laiva”. Lai klienti varētu pārliecināties, ka saimnieks putniem tiešām nodrošina brīvu un laimīgu dzīvi, izveidota vietne, kurā cauru diennakti iespējams vērot vistu dzīvi.

Bizness veicas labi, un tuvākajā laikā dējēju skaitu paredzēts dubultot. 70 cāļēni jau izperēti. “Man ļoti patik lauksaimniecība, esmu atklājis, ka tā sagādā lielu prieku,” Eduards saka. Nauda viņa dzīvē vairs nespēlē

Rožu stādus, kas atvesti no Moldovas, Eduards Ostrobrods tirgo izmantojot zīmolu “Usmas rozes” un mārketinga nolūkos viņš hibrīdiem dod latviešu sieviešu vārdus.

Kazas saimniecībā tur tikai priekam. Tās pat neslauc.

Atsevišķā aplokā uzturas vistas un gailis, kam ir melna gaļa. Šos putnus audzē pavairošanai un pārdošanai dzīvā veidā.

Ap putnu aplokiem un zivju dīķiem ir elektriskais gans, jo “lapsas un ūdri negul”.

Jelaba Aleksandra Krūmiņa, “Kurzemnieks”, foto

Jelaba Aleksandra Krūmiņa, “Kurzemnieks”, foto

Jākabā Aleksandra Krūmiņa, "Kurzemnieks", foto

galveno lomu. Negrib pavadīt dzīvi, skrienot kā vāveres riteni. Negrib attapties vecs, slims un nelaimīgs, jo nav darijis to, ko vēlas sirds.

KĀ NATURĀLĀ SAIMNIECĪBA

Saimniecībā ir arī karpu un meža foreļu diķi, uzņēmējs rāda. Aplokos pastaigājas dažas aitas, kazas un pūķi. Sprostos dzīvojas truši un paipalas. Divās nelielās siltumnīcās aug tomāti un gurķi, uz lauka – zemenes, ķiploki, kāposti un citi dārzeņi. Bet tas viss tikai pašu vajadzībām. "Mūsu mērķis ir saražot sev dabīgu, bioloģisku pārtiku," Eduards paskaidro.

Ģimene ir liela. Dažus mēnešus pēc tam, kad Eduards nolēma palikt Latvijā, uz šejieni pārcēlās arī viņa sieva un bērni. Tieši tobrīd uzliesmoja Izraēlas un Palestīnas konflikts. Meitām ir septiņi un 10 gadi, viņas tagad mācās Ekziperi starptautiskajā vidusskolā Piņķos. Pierīgā ikdienā arī dzīvo. Reizēm uz Latviju atbrauc Eduarda mamma un māsa.

Šajā pavasarī gribēja pamēģināt vēl ko jaunu un iestādīja Japānas zaļās tējas kokus. Eksperiments diemžēl neizdevās, daudz stādu slikto laikapstākļu dēļ aizgāja bojā. Tiem

te ir par aukstu. Tāpat testē lazdas audzēšanai. Eduardam ir vēl virkne nākotnes plānu, taču pagaidām viņš tos nevēlas publiskot. "Es negribu runāt par lietām, ko neesmu vēl izdarījis."

Atkarībā no sezonas un darbu apjoma saimniecībā nodarbina līdz pieciem cilvēkiem. Strādā arī pats, bet cenšas pēc iespējas vairāk visu automatizēt. "Lauksaimniecība ir ļoti sarežģīta, bet es vēlos to padarīt vienkāršāku." Tāpēc arī meklē netradicionālus virzienus. Kad jautāju, kurš darbs patīk vislabāk, bez apdomāšanās atbild – zāles pļaušana. "Tā ir meditācija!"

Dzīve Latvijā Eduardam patīk, jo dzimis Sanktpēterburgā un klimats ir ļoti līdzīgs. Līdzīga arī daba un ēdiens. Kad jautāju, kāpēc toreiz, pirms septiņiem gadiem tēvs izvēlējās īpašumu iegādāties tieši Latvijā, viņš pastāsta, ka vispirms jau gribēja nokļūt Eiropā. "Mēs nekad neesam domājuši, ka investīcijas Krievijā ir laba doma." Vācijā zemes cenas ir ļoti augstas, tāpēc redzeslokā nonāca Baltijas valstis. Vispirms iegādājās īpašumu Igaunijā, taču tur nejutās kā mājās. Tad nonāca Latvijā, Rendā, un sajūtas uzreiz bija pavisam citas. ♦

Lai vistas būtu laimīgas, tām vajag svaigu zāli, mūziku, gaili un cāļus. "Tas ir pilnas laimes koncepts," pārliecināts Eduards.